

ВИХОДНІЙ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Телеф. Редакції: 29-41.
" Друкарні 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 коп.

Під такими записками селизаво на 30. ч. м. „подирення Союз“ Р. Н. О. з та-кою програмою „світання“: перелік-борця кампанія в Польщі, наше положення і вибори, ціти з мідь, камітатива о-ружних списків кандидатів, насобе ви-борчої кампанії, дописання виборчої ор-динації і т. і. В нараді взяли участь до-80 осіб з міст дачи і „приворужен“ Чер-каського — М. Васильський (ком. Нар-

Домг. Лисенський (дир. „Радян. Союз“) і Лисенський (дир. „Голоса Народа“) в президії сиділи: Мазеп, Соляний і якийсь секретар з Каміньчанин. Секретарівали: Стас, Чичерев і рек. Марко.

„Совітська“ відкрити Мазеп, про вибори і постанови реформував рек. „Руссо-го-го Голоса“ Марко, представники з місцевих комітетів агітаторів. Після цих ілюзійних виступів А. пос. в. Чайковський повідомив про угоду, укладеної на Черкаському в його свідок, допомогли повної ліквідації цієї комуністичної, але тесної компанії в публіцистичній області.

Договіривали д-р Гукевич (громад. учений з Синод), який — будучи кандидатом до союму — виступив з примірниками промовою. Від „черкашанина“ вислизав він декларції, чи вони готові йти до виборів разом, чи може піти окремо. На те заявив ком. М. Бачинський, що вони не думають розбивати „руссо-го“ сил і піти до виборів одним фронтом зі сбербродівниками. Ця заява злилася з тим одурманенням, що Лисенський предпалав доповнити „Совіт“ організації ще п'ятьма членами. З „черкашанина“ з'явилася до „союму“ Бачинського і Лисенського. Дир. Труш зі Станіславова закликав до єдності, бо противників багато. Кандидатів те не пам'ятаю, тільки представили Ленківщина зазначив, що вони самі собі намітьте кандидатів без інтересів „руссо-го“ штабу зі Львова. Як кандидати зазначилися д-р Гукевич зі Синод і д-р Орест Гнатівський, адже в Перемишля. В часі виборів „Руссо-го Голоса“ має з'явитися два рази в тиждень. Після до складання жерти на виборчий фонд не має ніякого відношення. І зовсім слушно, бо на той час було переведено фразу в „черкашанина“. На творення фонду, зі зрозумілих причин, ніхто й не настоював.

Тим поспішав, немов би за повою тудешньої палити, довершено фразу „руссо-го“, так отворено, охолоділово з утворенням новий чинник для введення змішання і розбивання сил серед українського громадянства.

Союз Народів і Конференція амбасадорів.

(На вашого кореспондента).

Париж, 18. грудня 1927.

I.

Рішення й постанови Конференції амбасадорів (той славетної Конференції, яка відіграла і в галицькій післявоєнній недолі ролю, яку знаєте) обов'язують Союз Народів, чи не обов'язують?

Питання це виринуло в Женеві, а за нею і деінде, з нагоди питання про Вильну, яке стало на порядку наряд останнього Союзу Народів. Імпіюматичний редактор лондонського „Daily Telegraph“ оповідав цими днями, що політичні кола Великої Британії прикладають велику вагу поглядів, висказаному Комітетом правників Союзу Народів, про правні взаємини між Радою Союзу Народів і Конференцією амбасадорів.

Погляд цей, мовляв, противиться теорії, по якій Рада Союзу Народів обов'язана без дискусії приймати постанови Конференції амбасадорів і забезпечувати їх виконання. Лондонський редактор вітає женецьких правників з цим поглядом, що Союз Народів не обов'язаний в усіх обставинах виконувати постанови Конференції амбасадорів і пише:

„Вона тим відрізняється, що Рада зможе відхилити вимогу відповідальності щодо постанови цієї Конференції в питанні Вильни. Союз Народів зможе розглядати це питання на підставі міжнародної справедливості, не маючи рук зв'язаних фактом, що дові вона мусила глядіти на питання це на основі рішення“.

II.

Не з таким радісним серцем прийняла чутку про новий „погляд“ женецьких правників преса французька. Перед нею раптом став страшний ревізія договорів — версайського і інших — на яких побудоване післявоєнне становище Франції

(і її польської пупильки) в Європі. Це й зрозуміло.

„Рів німа“ — пише напр. Бачинський — що Рада Союзу Народів формально застерігає собі відомість питання і що вона не приймається відповідно поставленою Конференції Амбасадорів, котра прийняла Польщу на місце і по країну. Однак Рада не висловлює ніяких від цього окремого випадку і інакш особливих причин. Вона поручила Правничій Комісії Союзу Народів ознайомити правничу Конференцію і зв'язати між обома органами. Правничу Комісію закликає, що Рада суверенна, а Конференція — ні. Наказом цього Рада може прихилитися до рішення Конференції Амбасадорів, або їх відхилити.

„Це величезної ваги рішення. Невже Рада стоїть на тому, що Конференція Амбасадорів мала тільки заурядовані повноваження? В такому разі всі рішення, видані Конференцією під 1919 року, немали. Або, що найгірше, вони підлягають ревізії! Справді, листу, і побачимо скільки-то річез в новій Європі може бути призначений міжнародний і неіснуючий, той скільки разів може анос стати на термі, під знаком питання. Ми входимо в стан невпевненості — перед нами лежить відкриття і рекурсив!“

III.

Як дуже ми розуміємо цю ереміяду французького націоналіста, відомого зрештою польнофіла і волохотила, який між ін. і відомому варшавському *desinteretement* - ові в справі Східної Галичини аж кілька разів давав своє благословління! Розуміємо його, однак мало йому співчуваємо. Означе й для особливий радості і за женецької звістки не бачимо причини.

Раз тому, що як не нині, то завтра женецькі правники і радники, вірні слуги даного укладу міжнародних сил, відпекуються своєї ересі в справі рішення Конференції амбасадорів.

А далі — і передовсім — тому, що ревізія того рішення Конференції амбасадорів прийде не від „оречень“ правничих комісій, то що.

Всім відомо, як сотворив Бісмарк німецьку соборність, і нема найменшого вигляду, щоб наша соборність могла бути здійснена іншими засобами.

В. Левіцький.

Радянська Україна

Четвертий болгарський район на Україні.

Президія Всеукраїнського Центр. Викон. Комітету рішила на вношення Бульвару організувати на Україні новий національний болгарський район з верги уже четвертий. В мотивах свого вношення Бульвару подано, що на Україні в 92 тисячі болгар, що живуть в деяких окремих компактною масою. Досі існувало 2 болгар. райони і 44 болгарські національні сільради. На Першомайщині (завний Ольшівський) є 8200 болгар, що живуть компактною масою у 6-ти національних сільрадах. Болгарське населення поробило заходи, щоб їх виділити в окремих район. Підтримали його в тому Держілля, ЦК національних меншостей і Центральна Адміністративно-територіальна Комісія при ВУЦВК-ті. Центр. Вик. Комітет, як сказано, пішов на ступінь болгарам і таким чином утворив 4-й болгарський район, що матиме 12000 населення, в тім лише 8 тисяч болгарського. Осередком району буде село Вільшанка з 6 тисячами мешканців. В селі є театр, три школи, лікарня, кілька кооператив і кілька підприємств льохадного значіння. Таким чином для далі націоналізація України

Питання і боротьба з ним на Україні.

Харківські „Вісти“ з 16. грудня ц. р. (ч. 288) принесли розмову свого співробітника з Народнім Комісарем адоранда УССР Блімовим на тему боротьби з шизмством.

„В порядку розвитку лікувально-профілактичної допомоги трудящому населенню, сказав Блімов, передбачає уряд організувати вилучу нарко диспансерів. В цьому році розгортається роботу нарко-диспансерів при психо-неврологічному інституті в Харкові. Диспансер матиме завдання давати медичну допомогу алко-голікам та іншим наркоманам, розвивати заходи щодо оздоровлення побу-

ту трудящих і т. і. Крім того, диспансер повинен буде швидко поставити профілактичну та санітарно-освітню роботу в галузі боротьби з алкоголізмом. При проведенні цих завдань в житті буде углядливо апарцій досвід роботи Наркомздорова РСФРР в цій галузі та досвід наших українських наукових інститутів.“

У нас на Україні шияетом охоплені алколічного промислові райони (Полтава і т. і.), де воно дуже шкідливо відбивається на продуктивності праці і звичайно чимало нещасних випадків на виробництві. Щоб успішніше боротися з цим Наркомздорова намітив провести пилку статистичних обслідувань, що мають виявити соціально-побутові умови, що приводять робітничу масу до надмірного зживання алкоголю. Незабаром сапосвітний відділ Наркомздорова організує вибірково обслідування в робітничих клубах м. Харкова, Луганська та Одеси. Досвід цей, наскільки мені відомо, є перший в Союзі.

Крім зазначених заходів Наркомздорова розгортає широкую популяризаційну роботу, що вияснюватиме шкідливість алкоголю через видання масової популяричної літератури та вичного приладдя. В цьому році видано вже пилку експонатів з галузі боротьби з алкоголізмом для виставок в сільбудах та робітничих клубах та спеціальну роботу на тему: вплив алкоголізму на продуктивність праці. Для сільських та робітничих театрів пружуються сценарії на теми алкоголізму. Крім того, апарення причин та школи від алкоголю, а також до плянів робіт ріжних гуртків самодіяльності трудящого населення, починаючи з сільських та шкільних санкомів і кінчаючи гуртками оздоровля на підприємствах та в житлокооперативах.

Нині Наркомздорова розробляє проект координації діяльності всіх установ та організацій в галузі боротьби з алкоголізмом. В зв'язку з тим передбачається організувати в Харкові науково-громадську раду, що матиме завдання боротися з алкоголізмом та вивчати явища, що з ним зв'язані. Рада, що матиме свої філії на місцях, має відіграти величезну ініціативну ролю також в справі протиялкогольного законодавства.

Наразті, сказав тов. Блімов, Наркомздорова зв'язав за надзвичайно доцільно притягти до боротьби з алкоголізмом широкую ініціативу громадського активу. Для цього слід організувати по всіх закутках України громадські анти-алкогольні організації на підприємствах, робітничих клубах, хатах-читальнях, сільбудах і т. і. Активну участь в цих організаціях повинні взяти громадсько-активна частина робітників та селянок“.

Отже найбільше розпалошилося нияпство серед робітників.

Безпритульні.

З радянської преси довідуємося, що Винниця стала центром великого скупчення безпритульних дітей. Дитячі будинки містили минулого року 1000 безпритульних. Протягом 1927 р. прибуло до Винниці ще 1000 нових. Окружні чинники владі ведуть завазету боротьбу з тим правдивим дитим сучасної дійвості, яким є там безпритульність. Цього року витратили вони на це 260 тисяч карбованців. Крім того влаштований там місячний боротьби з безпритульністю дав 7.000 карб. прибутку, але все це не вистарчило на плянувати і допильну боротьбу з безпритульністю. Окружна анинницька влада звернулася до всіх чинників, щоб не направляли до Винниці більше безпритульних, бо їх немало де примістити.

Спорт.

Президія Всеукраїнської Ради Фізичної Культури затвердила пляни міжнародних стріч українських спортсменів з чужими в 1928 р. Вони будуть відбуватися почасти за кордоном а почасти чужі спортсмени будуть приїждати на Україну. В тій цілі президія ВРФК рішила приступити до будови всеукраїнського спортивного стадіону в Харкові, на якому будуть відбуватися всі стрічі з чужинними дружинами. Таж президія ВРФК рішила організувати в Харкові в дні 20. і 21. січня 1928 р. всеукраїнське свято зимового спорту, в якому візьме участь 250 найкращих спортсменів України.

Свята О. Кобилляньської.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ У СТАНІСЛАВІ.

Станіславів пам'ятає до тит серйозний, що алена нині (1927 р.) відзначає пилку (6-літній) Ювілей відновлення концертів, на яких виконавалися програми класичних творів. Талом мусиме гімнати і жіноча емпі-парія виконати зма цілий ряд захоплюючих почитателів її генія, що рознесли її ідеали по всій земній країні, а то й за її межі. Тому не дивно, що й цей концерт з 22. грудня має показати глибокого розуміння творчості Кобилляньської, поширеного серед тутешньої суспільності.

Відбувся цей концерт захолом „Т-ва Українських Жінок“ у гарно прибраній залі „Солона“. Постична, чудово виголошена промова М. Крушельницької поставила не овано на висоті мистецького настрою, який заволодіє цілою громадою та зростає в кожній точці. „Кобилляньська навчала нас відчувати красу і припувати до вірливої якості“.

Що думку промови, розвивала гарно аложала програма: у жіноч. хорі під проводом п. О. Сопівницької (Пачоський-Лисенський: За Дорошківку...), у піснях зазначили п. Придуріної (Кобилляньська: В домі...), Вершном мистецького звернення було фортепиано солю п. Левіцької Гали і Стрига, яка зіграла Ветерана „Місячний сонат“ та Шопена *Fantasia Impromptu*. Також Ліста „Етюд Лео-дур“, зіграна в другій частині програми, розбудила подли до грізної артистички.

Друга частина почалася змістовним і гарно виголошеним відчитом п. Голембіцької про життя і творчість Кобилляньської, після чого почули ми вірний сольоніс п. Лисенської в композиціях Січинського з Лисенської та гарну декламацію п. Левіцької Т. (Кобилляньська: Мої дні: Поетя).

Свято закінчили міш. хор „Стан. Воля“ „Хустиною“ Шенчанка-Топольницького і над. гимном.

Загальні Збори „Просвіти“.

Львів, 27. грудня 1927.

При битком набитій залі Музичного Товариства ім. Лисенки почалися зчора в 10. год. ранку Загальні Загальні Збори „Просвіти“. Ще в момент розпочаття зборів товпилося перед входом до будинку Т-ва ім. Лисенки біля двох сотень делегатів. Всіх їх разом неможливо було впустити до середини в технічних причин. Бо урядники канцелярії Т-ва разом з верифікаційною комісією з трьох членів Головного Відділу придбували деталію повноважень і легітимний делегатів. Цього року голо-сило участь у зборах Т-ва понад 800 делегатів. Всі управлені до участі в цих ді-стали заздалегідь від Головного Відділу легітимний за підписами голови і секретаря Т-ва, які єдино управнювали їх до аступу на сажо. З уваги на те, що всім гості і обсерватори зборів були заздалегідь від участі в зборах виключені, були необхідна потреба проіровання повноважень і легітимний усіх тих, що входили на сажо. Ця процедура проірки заіжуча аж до 12. год. вноудис. Наслідком цього впливали до сажі делегати по-степенно вже у часі наряд. Виникло, що сажі Т-ва ім. Лисенка була для такого великого збору за мала. На жаль, більшої сажі добути було неможливим, дарма, що адміністрація канцелярії „Просвіти“ робила місяць наперед усі можливі заходи для того. Сажі „Народнього Дому“ не вдалося добути. Наслідком того був у сажі Т-ва ім. Лисенка величезний стиск. Він давнись учасникам зборів тинбілише в знак, що поліція спротивилася, щоб впустити частину делегатів на галерію.

В доповнення і справлення поданої ш-ми зчора скількості учасників збору у числі понад 600, подаємо нині на основі провіренних даних і списків учасників збору у „Просвіти“ до загального відомо, що в львівській Загальній Зборів „Просвіти“ взяло участь точно 732 умаятованих і управнених до рішення голосу делегатів. В тому було 5 членів Головного Відділу, 4 почесних членів Т-ва, 461 делегатів читальень і 249 делегатів філії Радко-репрезентували вони 83 філії і 2889 читальень. Між делегатами було 368 селян, 190 інтелігентів, як адвокати, учителі та кооперативних діячів і 172 священників. З наведених даних видно, що подовили учасників творили на зборах сажі.

На тому місці не можемо не зазначити

